

Nr 434.

Av herr **Lindmark m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 77, angående beredande av större möjlighet för skoldistrikt att vid minskning av antalet barn indraga skolor eller skolavdelningar m. m.

Bland åtgärder för indragning av skolor och skolavdelningar, som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 77, förekommer ock ökad användning av inackordering och skjutsar för skolbarn.

I fråga om det förstnämnda systemet, inackorderingen, ha även från de nordliga delarna av vårt land, där det såsom hittills så ock framdeles — på grund av där rådande förhållanden — har sin givna användning, och där man har verklig erfarenhet därom, yttranden avgivits av innebörd, att inackorderingssystemet allenast i undantagsfall bör användas eller användas med försiktighet. I allmänhet ha de tillfrågade skolråden visat större intresse för skolskjutssystemet.

När i besparingssyfte skolor föreslås böra indragas, synes inackorderingssystemet böra komma till användning, endast när andra åtgärder ej stå till buds för ernående av detta ändamål. Beaktansvärt är i detta avseende, vad skolöverstyrelsen (prop. s. 24) framhåller om väglängden såsom en omständighet av vikt att beakta vid övervägandet av hithörande problem: Man måste räkna med nödtvånget att uppehålla många, i glest bebyggda trakter belägna skolor med få barn. »Dessa skolor ha i regel endast en lärare. Vid indragning av tjänst nedlägges således skolan. Befolkningen ställes i valet mellan att hava en liten skola eller ingen skola alls.»

I syftet, att skolskjutsarna måtte kunna komma till allmännare användning, är det önskvärt, att särskilt två olägenheter, som nu vidlåda detta system, måtte bli undanröjda, nämligen dels det otillräckliga i statsbidraget, som nu utgår blott för halva kostnaden, och dels den inskränkning, som möjligheten att erhålla statsbidrag är underkastad i och med bestämmelsen, att detta skall bero på Kungl. Maj:ts prövning i varje enskilt fall. Under propositionens förberedande behandling ha ock dessa ändringar allmänt påyrkats, i förra avseendet genom statsbidragets höjande till tre fjärdedelar eller två tredjedelar av kostnaden, i det senare genom anslagets förändring till ordinarie förslagsanslag, vilket innebure, att statsbidraget skulle utgå efter av Kungl. Maj:t och riks-

dagen fastställda allmänna grunder och sålunda i likhet med statsbidrag till lärares avlöning tillgodokomma varje skoldistrikt, som av vederbörande länsstyrelse prövades ha uppfyllt de stadgade villkoren.

En höjning av ifrågavarande statsbidrag till två tredjedelar av kostnaden synes vara nödig och bör nu beslutas. Med anledning av denna höjning av bidragsprocenten bör anslaget höjas från av Kungl. Maj:t föreslagna 150.000 kronor till 200.000 kronor.

Vi få därför hemställa, att riksdagen måtte besluta

dels uppföra ett ordinarie förslagsanslag till bidrag till skolskjutsar med 200.000 kronor,

dels för sin del bestämma, att bidraget till skolskjutsar skall utgå med två tredjedelar av kostnaden,

dels ock anhålla, att Kungl. Maj:t måtte utfärda de närmare bestämmelser i övrigt angående anslagets användning, som äro erforderliga.

Stockholm den 27 februari 1932.

Ewald Lindmark.

Sten Waldem.

N. E. Nilsson.

Nils Persson.

Adolf Wallerius.

Anton Svensson.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.
